

Castanyada i Tots Sants: donem-los sentit

En la nostra tradició cultural, d'essència cristiana, celebrem la festa de Tots Sants. Una festa que, certament, ens pot semblar llunyana en el temps, antiga (de fet, es remunta al segle VII després de Crist), però que avui, en el segle XXI, podem continuar omplint de sentit humà i, per a ho qui vulgui, religiós.

I és que tots nosaltres, de lluny o de la vora, vivim en el nostre entorn l'experiència d'amics, coneguts, familiars o veïns que han mort. La nostra essència humana fa que sovint els tinguem presents, els recordem o, fins i tot, els enyorem. Pensem en aquella frase que diu: «ningú mor mentre que hi ha persones que el recorden».

Celebrar Tots Sants és, precisament, una festa col·lectiva cristiana que ens evoca a pensar en la mort i ens recorda els nostres avantpassats, o bé aquelles persones que hem estimat o estimem i que ja no són entre nosaltres. D'aquest fet, al llarg del temps, totes les cultures i tradicions religioses n'han fet festa. I ara, també a casa nostra, amb costums vinguts de fora com el Halloween.

Tots Sants i la Castanyada són festes lligades a la terra i al temps. Les celebrem, no en va, a l'inici de la tardor, un moment en què la natura comença a

decaure, amb un lent procés en el qual es marceixen les fulles dels arbres, quan els fruits ja han madurat. La simple observació de la natura ens recorda la mort.

I és en aquest temps de tardor, quan podem recollir castanyes, pinyons, magranes i altres fruits de la terra, que fem festa amb aquests productes evocant els nostres éssers estimats amb la celebració popular de la castanyada i l'elaboració tradicional dels panellets.

També és tradició la visita al cementiri, un mot d'origen grec que significa 'dormitori'. És un espai habitualment envoltat de xiprers (un arbre que sempre hi és present com a símbol de l'acollida), on dipositem flors com a símbol de record i d'estima.

Celebrar Tots Sants i la Castanyada a l'escola i a casa és a la vegada un símbol d'identitat i de tradició com a país. Una manera més de transmetre una cultura mil·lenària que ens ha aportat i ens aporta identitat.

De ben segur que tots estem convidats a celebrar Tots Sants i la Castanyada donant sentit a la festa, sigui quina sigui la nostra tradició. És un fet plenament humà i, per tant, diví.

Com deia Ciceró (106 aC - 43 aC), orador i polític: «La vida dels morts perdura en la memòria dels vius».

Que visquem un bon Tots Sants i una bona Castanyada, plens de sentit.

